

הנערות שליוו את המתנחלים ליבו את יצריהם והסיתו אותם למאבק אליים

בטרם קרב
זמן קצר לפני קרב הפינוי, ומסתערת על חיילים (מימין) דקות מיספר אחר כך, כשהיא מנסה לחלץ את אחד המתנחלים.

מנוחת הליוחמת
מחנה חבת, עולה חדשה ממרוקו, הנשואה היחידה בין המתנחלות, נחה בעקבות הדרך הקשה אר תה עשתה ממצודת הקנאים לוואדי קלט.

סטאלאג שומרון

מתנחלים משועשעים, וג'ודי נצמדת לרגליהם קבוצת לאוטובוס. בספק-חיוך ספקיבכי על פניה, היא למטה משמאל נראת ג'ודי כשהיא נאבקת לבד ממקומה. למטה מימין, ג'ודי הושקת שיניים

הפיאניטיות

אים, לשיחה. ע. מצליח לשכנע את חגן לפנות את אנשיו ממצודת הקנאים לעבר המקום בו היתה קודם ההתנחלות של הרב לוינגר, ורק משם להתנגד לחיילים. חגן חוזר להתנחלות שלו. כדי להחליט עם אנשיו אם להתפנות אם לאו, ומבקש שעה הניתנת לו מיד.

בינתיים נושאים חיילים את מתנחלי הרב לוינגר, במעלה ההר אל האוטובוסים. השרב הכבד מכביד עליהם. קשה לשאת על הגב אדם נוסף, במעלה הר, משך למעלה מחצי-שעה, קשה לטפס בהר אפילו ללא משא.

השעה חולפת, ומחנן פורת אין תשובה. הכוח מתחיל לטפס על הרכס, לעבר המצודה. התמונה הנגלית לעיני החיילים, לקוחה כמו מסריטה-הג'יג'י האוליוודיים. בתוך מערה יושבים כמאה איש ואשה ומתווכחים בלהס רב, כשחנן עצמו מנסה להשליט ביניהם סדר.

החיילים מופתעים למצוא במקום את אילן תור, כאשר עלו על האוטובוסים בחניון, בשעת בוקר, שכחו ממנו כליל, הוא הצליח לעלות אל ההתנחלות. חגן פורת מנסה לשכנע את חבריו למנוע שפיכת דמים, לרדת מרצונם, ולהתחיל בהתנגדות רק בואדי. אילן תור הוא ראש הטוענים ל"פיקוח נפש, אפילו אם זה כרוך בדם". נערכת הצבעה. 17 תומכים באילן תור, 61 בחגן פורת, השאר נמנעים, או עייפים

(המשך מעמוד 19)

שיך לדור של מצדה. המהומה המועזעת נמשכת עשר דקות בלבד, אך אלו נדמה שארכו שעות רבות. הקשר המלווה את ע. אינו מצליח להסיר את התייפחותו. הגברים פוגו כולם, נותרו רק הבנות הצעירות. כולן מלבד שתיים, לברשות חציאות, חלקן באורך שאנל החדיש, העונה הן על צרכי הדת והן על צרכי האופנה. הן מתייעצות, ומחליטות להתפנות בעצמן, "כדי שבפינוי-כוח לא תתנוספנה השמלות", ולהשאיר במקום את שתי הנציגות הלבשות מכנסיים. ע. גותן הוראה להניח לשתי המהיקניות האחרונות.

שלב א' הסתיים. עתה נותר לטפל רק במתנחלים שבמצודת הקנאים. ע. סירר ותיק המכיר את השטח, ברור כי פי-נוי-כוח של המתנחלים היושבים על הרכס, פירושו הרוגים ופצועים. הדרך ממצודת הקנאים למטה עוברת בקצה הרכס, על גדת אמת המים שכל רוחבה הוא כ-40 סנטימטרים, כשמצד אחד תהום עמוקה ומן העבר האחר צלע יער תלול.

מאחינה

מתנחלת צעירה, ש' צעדה כל הלילה המתינה ליד אחד המחטומים לחיילים, ש' יבואו לאספה לאוטובוס וחזרה הביתה. נראה מרוצה מאוד מהישגי המיבצע.

"פיקוח נפש, אפילו עם דם!"
ב אמצעות הקשר הוא ממין אליו את חגן פורת. מנהיג המתנחלים הקני

הר
נת
למ
חי
בא
דמ

ל